

Sommer forelagde mit Lovforslag, konstaterede jeg den gennemgaaende Synken af Kursen paa første Klasses Statsobligationer og gjorde saa for at være nøjagtig den Bemærkning, at herfra maatte dog undtages franske *rentes*, der ikke havde vist en lignende Tendens til at synke, og den Bemærkning var selvfølgelig rigtig. Det kommer ganske vist ikke meget de Ting ved, vi her ere uenige om, men da det ærede Medlem har bestridt Rigtigheden deraf, skal jeg blot gøre den Bemærkning, at de Tal, han anførte, ikke i mindste Maade bevise det, han vilde bevise. Han har plukket nogle Kurser ud paa ret vilkaarlige Dage og mener dermed at kunne bevise det, han ønsker. Men det, det kommer an paa, er hele Gangen i Kursbevægelsen i det Aar, der tales om, og der vil det ærede Medlem se, naar han vil gaa Materialet nøjere igennem, at jeg har fuldkommen Ret i at sige, at der gennemgaaende ikke har været noget Fald i Kurserne i franske *rentes*, snarere en Tilbøjelighed til Stigning. Det ærede Medlem udtalte sig, som om de til visse Tider „rutschede ned“, og som om der havde været ret stærke Svingninger i dem, medens Sandheden er, at de tværtimod have ligget ret fast i det forløbne Aar. Naturligvis har der været Fluktuationer, men i det hele har Tendensen været ret fast, der har ikke været nogen gennemgaaende Synken i Kurserne, men snarere en mindre Stigning. De Tal, jeg anførte, vare i saa Henseende meget betegnende. Men det samme kan bevises af en Række andre Tal. Jeg begriber ikke, hvad det ærede Medlem mener med at bebrejde mig, at jeg havde taget Gennemsnits-Dagskurserne, thi man faar derved et meget bedre Billede end ved at tage Ultimokurserne, som det ærede Medlem har gjort. Men alt dette om franske *rentes* er jo som sagt noget, der ikke stærkt kommer den Sag ved, som vi her tale om, Laanepolitik i det hele.

Det ærede Medlem bemærkede derom, at vi skulde have taget et fast Laan i Sommer og være gaaet over til 4 pCt. Typen. Det ærede Medlem siger nu med stor Overlegenhed, at det maatte være nogle mærkelige Finansmænd, jeg havde talt med om denne Sag, naar de havde ment, at det ikke var formaalstjenligt eller heldigt at søge et fast Laan i afvigte Sommer; der var andre, og det ærede Medlem antydede meget kyndigere Folk, der havde en helt anden Mening. Jeg kunde nu nok lide at høre, hvad det er for kyndigere Folk. Det kan i alt Fald ikke være nogen af dem, der have med Nationalbankens eller vore Hovedbankers Ledelse at

gøre. Det kan heller ikke være nogen af dem, der staa i særlig Rapport med de ikke ret mange store Finansgrupper, med hvem der kan være Tale om at gøre Forretninger af den Art. Jeg ved jo nok, at naar der er Tale om Afslutning af et Statslaan, er der en hel Række 3die, 4de og 5te Klasses Finansfolk, der komme og sige, at de have saa udmærkede Forbindelser, at det vil være dem en smal Sag at skaffe den danske Stat Laan paa fortrinlige Vilkaar, paa langt billigere Vilkaar, end man kan faa enten ved at gaa direkte til de store Finansgrupper eller til de store Banker her. Jeg kender det saa udmærket godt. Jeg maa antage, at det er en Forbindelse af denne Art, der har faaet det ærede Medlem til at tro, at man i Sommer virkelig kunde have faaet et fast Statslaan paa gunstige Vilkaar. Alle de, der kunne anses for virkelige Autoriteter i denne Sag, vare af den modsatte Mening. Og det var mig ikke nok, at de i al Almindelighed udtalte den modsatte Mening, det vilde jeg ikke have slaaet mig til Ro med, men de kunde anføre de fortrinligste Argumenter for deres Bedømmelse af Situationen, Argumenter, der laa i selve Kurserne, som de i Øjeblikket vare, og som laa deri, at adskillige Emissioner forud for dette Tidspunkt vare mislykkede, saa at alt pegede hen paa, at Øjeblikket til Afslutning af et fast Laan vilde have været endog særdeles ugunstigt.

Vi komme saa til 4 pCt. Typen. I saa Henseende bebrejdede det ærede Medlem mig, at jeg havde opfattet ham, som om han mente, det var muligt at faa en Nettokurs af 104—105 for danske 4 pCt. Statsobligationer; det, det ærede Medlem havde ment, var en Emissionskurs. Men det kunde jeg virkelig ikke et Øjeblik formode skulde være det ærede Medlems Mening, thi med en Emissionskurs af 104—105 vilde der fremkomme en Nettokurs, som var i den Grad ugunstig, i den Grad under, hvad den danske Stat i Almindelighed kunde gøre — og ogsaa i Sommer kunde have gjort — et 3½ pCt. Laan til, at jeg ikke kunde antage, det ærede Medlem mente, vi skulde gaa saa langt ned. Det, der var Hovedpunktet i mine Bemærkninger om de 4pCt. Statsobligationer, rørte det ærede Medlem klogelig slet ikke ved. Det var, at for det første vilde det at udstede 4 pCt. Obligationer, naar man i Forvejen har løbende et betydeligt Beløb i 3 og 3½ pCt. Obligationer, udøve et stærkt og for det hele skadeligt Tryk paa disse Obligationer til lavere Rente. Det ærede Medlem rørte ikke ved dette, som dog er Hovedpunktet i